

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 22.05.1979, sp. zn. 5 Tz 36/79, ECLI:CZ:NS:1979:5.TZ.36.1979.1

Číslo: 40/1980

Právní věta: Ak páchatel dvoma alebo viacerými samostatnými útokmi postupne úmyselne spôsobí jednej osobe ujmu na zdraví a druhej osobe ťažkú ujmu na zdraví, treba konanie páchatela právne posúdiť ako dva samostatné trestné činy, teda ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1 Tr. zák. a ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 odst. 1 Tr. zák., a nie ako jeden pokračujúci trestný čin. Ak súd v takomto prípade zistí, že páchatel niektorý z trestných činov nespáchal, musí obvineného oslobodiť z obžaloby pre tento trestný čin podľa § 226 písm. c) Tr. por.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 22.05.1979

Spisová značka: 5 Tz 36/79

Číslo rozhodnutí: 40

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Pokračování v trestném činu, Rozhodnutí soudu trestního, Ublížení na zdraví

Předpisy: 140/1961 Sb. § 202 odst. 1
§ 221 odst. 1
§ 222 odst. 1 141/1961 Sb. § 226 písm. c

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 40/1980 sb. rozh.

Ak páchatel dvoma alebo viacerými samostatnými útokmi postupne úmyselne spôsobí jednej osobe ujmu na zdraví a druhej osobe ťažkú ujmu na zdraví, treba konanie páchatela právne posúdiť ako dva samostatné trestné činy, teda ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1 Tr. zák. a ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 odst. 1 Tr. zák., a nie ako jeden pokračujúci trestný čin.

Ak súd v takomto prípade zistí, že páchatel niektorý z trestných činov nespáchal, musí obvineného oslobodiť z obžaloby pre tento trestný čin podľa § 226 písm. c) Tr. por.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 22. 5. 1979 sp. zn. [5 Tz 36/79](#).)

Okresnému súdu v Topolčanoch bola podaná obžaloba voči obvinenému V. K. za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1 Tr. zák., a za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 odst. 1 Tr. zák.

na tom skutkovom základe, že 23. apríla 1976 v Bánovciach nad Bebravou v podnapitou stave prišiel medzi bijúce sa osoby cigánskeho pôvodu a najprv poriskom sekery, ktorú mal v ruke, udrel poškodeného L. P. po ústach, vyrazil mu jeden zub a spôsobil mu tržnozmliaždenú ranu na vnútornej strane dolnej pery; toto poranenie sa liečilo 13 dní; potom udrel poškodenú O. P. ostrým sekery do pravej strany tváre a spôsobil jej sečnú ranu vedľa nosa, ktorá sa liečila 13 dní, ale zanechala na tvári trvalú jazvu.

Okresný súd rozsudkom z 10. mája 1978 sp. zn. 8 T 78/77 rozhodol tak, že uznal obžalovaného za vinného len z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 222 odst. 1 Tr. zák. spáchaného na úkor poškodenej O. P. a uložil mu zaň trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov v prvej nápravno-výchovnej skupine. Pokiaľ ide o trestný čin podľa § 221 odst. 1 Tr. zák. spáchaný na úkor poškodeného L. P., súd vo výroku rozsudku nerozhodol a len v dôvodovej časti rozsudku uviedol, že sa nedokázalo, či zranenie tomuto poškodenému spôsobil obžalovaný, a preto nevyslovil vinu z trestného činu podľa § 221 odst. 1 Tr. zák. Urobil to zrejme preto, že konanie obvineného považoval za jediný skutok a na tomto podklade za jediný pokračujúci trestný čin.

Na základe odvolania obžalované rozhodoval vo veci aj Krajský súd v Bratislave a rozsudkom z 24. novembra 1978 sp. zn. 6 To 235/78 posúdil konanie obžalovaného, za ktoré bol prvostupňovým rozsudkom uznaný za vinného, len ako trestný čin výtržníctva podľa § 202 odst. 1 Tr. zák. Za tento trestný čin uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov podmienene na 1 rok.

Z podnetu sťažnosti pre porušenie zákona podanej v neprospech obvineného Najvyšší súd SSR rozsudkom z 22. mája 1979 sp. zn. [5 Tz 36/79](#) zrušil rozsudky krajského i okresného súdu v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu s príkazom, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Okresný súd sa mýlil, keď považoval konanie obžalovaného za jediný skutok a na tom podklade za jediný pokračujúci trestný čin.

Aby bolo možné považovať konanie páchatela za pokračovanie v trestnom čine, musia byť splnené dva predpoklady, a to 1. musí ísť o takú trestnú činnosť, kde jednotlivé útoky (čiastkové skutky) naplňujú rovnakú skutkovú podstatu a 2. musí ísť o rovnaký spôsob vykonania činu a medzi jednotlivými útokmi musí existovať objektívna i subjektívna súvislosť.

Nestačí teda len rovnaká skutková podstata, ale je potrebné, aby aj spôsob vykonania útokov bol rovnaký a aby bola aj objektívna a subjektívna súvislosť medzi jednotlivými útokmi. Sám rovnaký spôsob vykonania útokov nevytvára pokračovanie, ak nie je právne posúdenie rovnaké. Z toho treba vyvodit', že aj keď je medzi jednotlivými útokmi (čiastkovými skutkami) objektívna i subjektívna súvislosť, ale útoky nenaplnujú rovnakú skutkovú podstatu, nemožno hovoriť o jedinom pokračujúcom skutku.

Preto ak páchatel' dvoma alebo viacerými samostatnými útokmi postupne úmyselne spôsobí jednej osobe ujmu na zdraví a druhej osobe ťažkú ujmu na zdraví, teda konanie páchatela právne posúdiť ako dva samostatné trestné činy, teda ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1 Tr. zák. a ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 odst. 1 Tr. zák., a nie ako jeden pokračujúci trestný čin.

Keďže v takomto prípade nejde o pokračovanie v tom istom trestnom čine, po zistení, že obvinený niektorý z trestných činov nespáchal, musí súd vydať oslobodzujúci rozsudok.